

ת"פ 31919/12/13 - מדינת ישראל נגד עומרי בקר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 מרץ 2015

ת"פ 31919-12-13 מדינת ישראל נ'

בקר

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עומרי בקר

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד איציק אמיר

ב"כ הנאשם עו"ד שוש חיון

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון.

יצוין כי המאשימה הגבילה את עצמה תחילה לעונש מאסר של שישה חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. בטיעוניה לעונש היום, הבהירה המאשימה, כי נוכח התסקירים החיוביים ועונשו של האחר, אחד מאלה הנזכרים בסעיף 1 לעובדות כתב האישום, היא תסתפק בחודשיים מאסר שניתן לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

בתמצית, מדובר במי שחיבל במזיד ברכב, אך עשה זאת לאחר שבשעת לילה מאוחרת הגיעו לחצר ביתו שלושת האחרים, על רקע סכסוך קודם, השיגו גבול לחצר הבית ונפצו את חלונות ביתו של הנאשם. בתגובה הנאשם ניקר את גלגלי הרכב, ניפץ את החלונות והשמשה, ועיקם את פח הרכב.

הנאשם נ שלח בהתאם להסכמות לשירות המבחן, וזה מסר שני תסקירים בעניינו, כאשר הובהר בתסקירים שיש חשיבות בשילוב הנאשם בתכנית טיפולית לצעירים.

עמוד 1

בהמשך עלה מן התסקיר המשלים, כי הנאשם שולב בתכנית טיפולית, ומשתף פעולה באופן מלא וחיובי, נוטל חלק פעיל, מביא תכנים משמעותיים, והטיפול מאפשר לו להעמיק את התבוננותו בדפוסים בעייתיים. בהתאמה למאמצי השיקום שמגלה הנאשם, הובהר כי לא נפתחו בעניינו תיקים חדשים.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן לשנה, וכן צו של"צ בהיקף של 180 שעות.

כידוע, המלצת שירות המבחן, הן הטיפולית והן העונשית, מהווה כלי עזר המסייע לביהמ"ש.

דומה שאין צורך לעמוד בהרחבה אודות החומרה שבעשיית דין עצמי בדרך של חבלה, כמתואר לעיל. עם זאת, בבוא ביהמ"ש לבחון את חומרת המעשים ונסיבותיהם, נדרש ביהמ"ש להתייחס למארג הנסיבתי הכולל, ובמקרה זה יש משמעות לא מבוטלת לכך שמעשה הנאשם הם תגובה אימפולסיבית ישירה ומיידית למעשים של האחרים כלפיו, שהם מעשים בעלי חומרה יתרה.

עוד אוסיף, כי אמנם הנאשם הודה והורשע כדין בעבירה של חבלה במזיד ברכב, היא עבירה שיש לה חומרה רבה יותר מעבירת היזק לרכוש רגילה, עם זאת לאור עובדות כתב האישום, הרי שמעשי הנאשם לא כוונו אל הרכב בשל יעודו כרב, אלא היוו תגובה בדרך של גרימת נזק לרכוש של אחרים, כשהעובדה שמדובר ברכב היא מקרית, ובנסיבות אלה העבירה דומה מבחינה מהותית יותר לעבירה של היזק לרכוש.

מתחם הענישה למעשים בנסיבותיהם, בהתחשב במדיניות הענישה, נע בין מאסר מותנה לבין תקופת מאסר הניתנת לריצוי בעבודות שירות.

אשר לנסיבות הקונקרטיות, מדובר במי שלקח אחריות, הודה בכתב האישום ככתבו וכלשונו, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי. הנאשם ביצע את המעשים בהיותו בן 18 ומספר חודשים, והוא נמנה על קבוצת הבגירים הצעירים. ביחס לקבוצה זו, יש חשיבות למאמצי שיקום ותפקוד, ובמקרה שבפניי, נוכח האמור בתסקירים, התרשמתי כי אכן ננקטים מאמצים כאלה.

לנאשם רישום פלילי ללא הרשעה בעבירה, עבירת רכוש קלה של אחזקת נכס החשוד כגנוב, ומאז ביצוע המעשים שבפניי לא נפתחו לו תיקים נוספים. ניתן לקוות כי מדובר בהתנהגות חד פעמית שלא תחזור על עצמה.

אני לוקחת בחשבון גם את משך הזמן שחלף, ואת יתר הנתונים האישיים שעלו בתסקיר.

בסופו של דבר, הגעתי למסקנה, גם בהתחשב בעיקרון אחידות הענישה, כי יש מקום להסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד מבחן ולצד של"צ מוגבל מאוד מבחינת היקפו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע ועבירה של היזק לרכוש במזיד.

2. קנס בסך 500 ₪, או 2 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.5.2015.

3. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 50 שעות.

הצו יבוצע באגף הרווחה ביהוד, ויושלם תוך שנה.

4. בהסכמת הנאשם ניתן צו מבחן למשך שנה במהלכו ימשיך בטיפול בהתאם להוראות שירות המבחן.

הובהרה לנאשם סמכות בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו, אם לא יקיים אחר תנאי הצו והשל"צ.

5. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר תשע"ה, 16/03/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת